វិន័យប័ត្រ

(ព្រះពុទ្ធសាសនា)

ព.ស. ២៥[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ផ្សាយចេញពី

www.haotrai.com

ចែកជាធម្មទានដោយ

MEKONGNET
CONNECTING YOU ALL

ANANA
Computer
Trusted Service & Quality

នមស្សការ ព្រះរតនត្រ័យ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ

សម្មា សម្ពុទ្ធស្ស ។

ខ្ញុំសូមនមស្សការ ថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ដោយគោរព ។

យោសន្និសិន្នោ វរពោធិមូលេមារំ សសេនំ មហ-តឹវិជេត្វា សម្ពោធិមា គច្ឆិអនន្តញាណោ លោ-កុត្តមោតំ បនមាមិពុទ្ធំ ។

អង្គព្រះពុទ្ធ ប្រសើរផុតក្រៃឯណា
គង់ក្រោមម្លប់វ្ក្សា ពោធិព្រឹក្សជាមង្គល
បានផ្ចាញ់នូវមារ ឲ្យអប្បរាព្រមទាំងពល
ហើយព្រះអង្គបានដល់ នូវត្រាស់ដឹងជាសាស្តា
មានព្រះបញ្ញាញាណ ដឹងពុំមានសល់ត្រង់ណា
ប្រសើរជាងលោកា ខ្ញុំវន្ទាព្រះអង្គនោះ ។

អដ្ឋង្គិការិយបថោ ជនានំ មោក្ខប្បវេសាយ ឧជូ-ចមគ្គោ ធម្មោអយំសន្តិករោ បណីតោ និយ្យានិកោតំ បនមាមិធម្មំ ។

ព្រះធម៌ប្រកបអង្គ ជាផ្លូវត្រង់ប្រាប់ណា

ជាផ្លូវស្អាតជ្រះថ្លា　　គ្មានធូលីគ្រឿងសៅហ្មង
ព្រះធម៌ញ៉ាំងសព្វសត្វ　　គ្មានវិបត្តិទ្រព្យគ្រប់ធ្នង
លះបោលគ្រឿងសៅហ្មង　　កាន់និព្វានគ្មានទុក្ខា
ព្រះធម៌ល្អស្រោចស្រង់　　កំចាត់បង់ទុក្ខសត្វា
ឡើងរួចចាកសង្សារ　　ខ្ញុំវន្ទាព្រះធម៌នោះ ។

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ វរទក្ខិណេយ្យោ សន្តិន្ទ្រិយោ សព្វមលប្បហីនោ គុណេហិ នេកេហិ សមិទ្ធិបត្តោ អនាសវោ តំ បណមាមិ សង្ឃំ ។

ព្រះសង្ឃអង្គបរិសុទ្ធ　　ប្រសើរផុតចិត្តសុខុម
ទក្ខិណាទានឧត្តម　　មានឥន្ទ្រិយសង្រួមល្អ
លះបោលគ្រឿងមន្ទិល　　សព្វសុរិលបាបកម្ម
មានគុណធម៌ដ៏ល្អ　　មិនតែមួយរាប់ពុំបាន
ពុំមានទឹកកតម្រាម　　ពោលគឺកាមក្នុងសន្តាន
ចិត្តខ្ញុំសូមរាប់អាន　　ថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឃនោះ ។

នាមព្រះពុទ្ធទាំង ១០ ព្រះនាម

ឥតិបិសោ ភគវា អរហំ ព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវពោលគឺ

កិលេសព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគ និង វចីបយោគ,

សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃ ចំពោះព្រះអង្គឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ។

វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ វិជ្ជា ៨ និងចរណៈ ១៥,

សុគតោ ព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុខៈស្ថានគឺ អមតមហានិព្វាន.

លោកវិទូ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក, **អនុត្តរោ** ព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន,

បុរិសទម្មសារថិ ព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមាននូវឧបនិស្ស័យគួរនឹងទូន្មានបាន,

សត្ថាទេវមនុស្សានំ ព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ

ពុទ្ធោ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ហើយញ៉ាំងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង,

ភគវា ព្រះអង្គធ្វើដំណើរទៅនៅស្ថាននិព្វាន លះចោលត្រៃ

កតហើយ ព្រះអង្គមិនត្រឡប់មកវិញឡើយ ។

នាមព្រះធម៌ទាំង ៦ ព្រះនាម

ធម្មោ ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌មាន ៩ ប្រការ គឺ មគ្គ ៤ ផល ៤ ស្ថាននិព្វាន ១;

សន្ទិដ្ឋិកោ ជាធម៌ដឹងពិតឃើញពិតដោយបច្ចវេក្ខណញ្ញាណ គឺ ជាទឹងបានដឹងដោយស្តាប់ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះ ៗ ក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង;

អកាលិកោ ជាធម៌ឲ្យនូវផលមិនរង់ចាំកាល គឺជាកាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ,

ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គួរដល់ឯហិបស្សវិធី គឺថាកាលបើព្រះអរិយបុគ្គលដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន

ឱបនយិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួន ដោយអំណាចនៃភាវនា,

បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហិ ជាធម៌គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មានព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាដើម គឺគប្បីដឹងគប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ៗ

នាមព្រះសង្ឃទាំង៤ពួក

សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

ព្រះសង្ឃជាសាវ័ក លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្លងព្រះឧត្តលោកុត្តរធម៌

ឧជុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវ័ក លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិមប្បដិបទា ។

ញាយប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាស.វ័ក លោកប្រតិបត្តិដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវស្ថាននិព្វាន ជាស្ថានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងពួង ។

សាមីចិប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

ព្រះសង្ឃជាសាវ័ក លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមីចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់ សីលសមាធិបញ្ញា ។

យទិទំ ចត្តារិ បុរិស យុគានិ

ព្រះសង្ឃឯណា បើរាប់ជាគូនៃបុរសទាំងឡាយមាន ៤ គូ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ និង សោតាបត្តិផលជាគូ ១ សកិទាគាមិមគ្គ និង សកិទាគាមិផល ជាគូ ១ ។

អនាគាមិមគ្គ និង អនាគាមិផល ជាគូ ១

អរហត្តមគ្គ និង អរហត្តផល ជាគូ ១ ៗ

អដ្ឋបុរិសបុគ្គលា បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេច៖

នូវសោតាបត្តិមគ្គ ១ សោតាបត្តិផល ១

សកិទាគាមិមគ្គ ១ សកិទាគាមិផល ១

អនាគាមិមគ្គ ១ អនាគាមិផល ១

អរហត្តមគ្គ ១ អរហត្តផល ១

ឯសភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃទាំងនោះជាសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ៗ

អាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា ៗ

បាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវ អាគន្តុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលគាត់តែងដើម្បីភ្ញៀវនិងមិត្ត ដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា ៗ

ទក្ខិណេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវទានដែលបុគ្គលជឿនូវកម្មនិងផលនៃកម្មហើយបូជា,

អញ្ជលីករណិយោ លោកគួរគេលំអញ្ជលីកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ.

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស

លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជគឺបុណ្យនៃសត្វលោករកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

អារាធនាធម៌ទេសនា

គ្រានោះសហសម្បតិ ព្រហ្មជាឥស្សរលោកា
ចូលគាល់ព្រះសាស្តា លើកហត្ថាសិរពេពថ
ហើយពោលពាក្យទូលថា សូមករុណាស្តេចទ្រង់ជ្រាប
ក្បែតសត្វអន់ទន់ទាប ទុព្វលភាពបាបក្រៃក្រាស
ទទួលព្រះធម៌ថ្លៃ ជានិស្ស័យបច្ច័យច្បាស់
ឥឡូវទ្រង់បានត្រាស់ ត្រេកអរណាស់ព្រះគុណណើយ
សត្វខ្លះក្រាសដោយកម្ម ពុំយល់តាមត្រៃលក្ខណ៍ឡើយ
ឥឡូវយល់ខ្លះហើយ ដោយអំណាចព្រះមានបុណ្យ
បើបានស្តាប់ទេសនា បញ្ញាក្លាខ្លាំងលើសមុន
សូមព្រះដ៏មានបុណ្យ ទ្រង់និមន្តត្រាស់ទេសនា
សហម្បតិព្រហ្ម ទុនបង្គំអារាធនា

សម្តេចព្រះភគវ៉ា ដោយគាថាយ៉ាងនេះឯង
ព្រះពុទ្ធទ្រង់អនុកូល ព្រមទទួលនិងសំដែង
ដោយគុណ្ហីភាពថ្លៃង ដល់សព្វសត្វទាំងភពត្រៃ
ហេតុនោះឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំនេះសាទរក្រៃ
បពិត្រព្រះគុណថ្លៃ សូមនិមន្តប្រោសទេសនា
អនុគ្រោះពួកបរិស័ទ ដែលជាប់ទាក់ដោយមោហា
ឲ្យកើតមានបញ្ញា ប្រាកដនាទីនោះហោង,

វិធីសុំសមាទានសីល ៥+

ឱកាស មយំ ភន្តេ តិសរណេនសហ បញ្ចង្គ សមន្នាគតំ និច្ចសីលំ និយាចាមិ ។

បានប្រោសខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយសុំសមាទាននូវនិច្ចសីល ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ប្រការ មួយអន្លើនិងព្រះត្រៃសរណគមន៍ ។

សូត្រ ៣ ដង

នមោតស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

ខ្ញុំសូមនមស្ការ ថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាម្ចាស់ដោយគោរព ។

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរលឹក ។

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរលឹក ។

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរលឹក ។

ត្រៃសរណគមន៍ប៉ុណ្ណេះ

១ បាណាតិបាតា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណាគមមិនសម្លាប់សត្វ សម្លាប់ខ្លួនឯងក្តី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យសម្លាប់ក្តី ។

២ អទិន្នាទានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណាគមមិនលួចទ្រព្យគេ លួចខ្លួនឯងក្តី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យលួចក្តី ។

៣ កាមេសុមិច្ឆាចារា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណាគមមិនប្រព្រឹត្តនូវកាមចំពោះស្ត្រីរបស់អ្នកដទៃ ។

៤ មុសាវាទា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណាតមមិនឱយ យកូតក និយាយពាក្យខុស ពាក្យមិនពិត ពាក្យស្មាន ។

៥ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនផឹកទឹកស្រវឹង មានទឹកសុរាជាដើម ។

ខ្ញុំព្រះករុណាសូមសមាទាននូវនិច្ចសីល ដ៏ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៥ ប្រការនេះ ហើយនឹងរក្សាឲ្យបានល្អបរិបូណ៌ប្រពៃជានិច្ចរៀងទៅ ។

(លោកឲ្យពរ) អ្នកទាំងឡាយគប្បីរក្សានូវនិច្ចសីលដ៏ប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះ ឲ្យបានល្អប្រពៃកុំបីធ្វេសប្រហែសឡើយ ។

សីលេន សុគតឹ យន្តិ អ្នកទាំងឡាយដែលទៅកាន់ស្ថានសួគ៌បាន ក៏ព្រោះសីល ។

សីលេន ភោគសម្បទា អ្នកទាំងឡាយដែលបានបរិបូណ៌ដោយភោគទ្រព្យ ក៏ព្រោះសីល ។

សីលេន និព្វុតឹ យន្តិ អ្នកទាំងឡាយដែល ទៅកាន់ស្ថាននិព្វានដែលជាស្ថានសុខបានក៏ព្រោះសីល ហេតុនេះសប្បុរសទាំងឡាយគប្បីជម្រះនូវសីលនេះឲ្យបរិសុទ្ធកុំឲ្យមានសៅហ្មងឡើយ ។

វិធីសមាទានឧបោសថសីល ៨

ឧកាស មយំ ភន្តេ តិសរណេនសហ អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ យាចាមិ ។

តាន ប្រាស ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ សូមសមាទាននូវឧបោសថសីល ដ៏ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ ប្រការ មួយអន្លើនឹងព្រះត្រ័យសរណគមន៍,

សូត្រ ៣ ចប់ ។

ន មោតស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

ខ្ញុំសូមនមស្ការ ថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ដោយ គោរព ។

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរលឹក ។*

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរលឹក ។*

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរលឹក ។*

ត្រ័យសរណគមចប់ត្រឹមប៉ុណ្ណោះ

– គតិនេះនៅត្រូវទទួលនូវឧបោសថសីល   សីលសង្រួមកាយ វាចាចិត្តដោយប្រពៃ គឺសង្រួមតាមសិក្ខាបទ ៨ ។

១ បាណាតិបាតា វេរមណីសិក្ខាបទំសមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណាតមមិនសម្លាប់សត្វ សម្លាប់ខ្លួនឯងក្ដី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យសម្លាប់ក្ដី

២ អទិន្នាទានា វេរមណី សិក្ខាបទំសមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនលួចទ្រព្យទេ លួចខ្លួនឯងក្ដី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យលួចក្ដី ។

៣ អព្រហ្មចរិយា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិន សេពមេថុនក្នុងភារ ៣០

៤ មុសាវាទា វេរមណីសិក្ខាបទំសមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិននិយាយកុហក និយាយពាក្យខុសពាក្យមិនពិត ពាក្យស្មាន ។

៥ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណីសិក្ខាបទំសមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនផឹកទឹកស្រវឹង មានទឹកស្រាជាដើម ។

៦ វិកាលភោជនា វេរមណីសិក្ខាបទំសមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនបរិភោគអាហារពេលល្ងាច ។

៧ នច្ចគីតវាទិតវិសូកទស្សនា មាលាគន្ធ វិលេបនធារណមណ្ឌន វិភូសនដ្ឋានា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនស្តាប់ភ្លេងចំរៀងរាំច្រៀង និង ស្អិតស្អាង តែងកាយដោយគ្រឿងក្រអូបផ្សេងៗ មានពាក់កម្រងផ្កាជាដើម ។

៨ ឧច្ចាសយនមហាសយនា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនដេកលើទីសេនាសនៈធំខ្ពស់ហួស និង ទីសេនាសនៈដ៏ប្រសើរលើស ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវឧបោសថសីល ដ៏ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះ ហើយនិងរក្សាឲ្យបរិបូណ៌ប្រពៃ អស់កាលកំណត់ថ្ងៃនេះយប់នេះ ដើម្បីជាឧបនិស្ស័យ ឲ្យបានសម្រេចនូវស្ថាននិព្វាន ដែលជាស្ថានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងពួង ។

ឧកាស អហំ ភន្តេ តិសរណេនសហ ឧបសីលា និយាចាមិ ។

តានប្រោសខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសីលបារមី ១០ ប្រការ មួយអន្លើនឹងព្រះត្រៃសរណគមន៍, សូត្រ ៣ ចប់ ។

ន មោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

សូត្រ ៣ ចប់ ។

ខ្ញុំសូមនមស្សការ ថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ដោយគោរព ។

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរលឹក ។

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីគឹងទីរលឹក ។

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដ.ល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរលឹក ។

ត្រៃសរណគមចប់ត្រឹមប៉ុណ្ណោះ

ត្រូវទទួលនូវសីលបារមី ១០

សីលសង្រួមកាយវាចាចិត្តដោយប្រពៃគឺសង្រួមតាមសិក្ខាបទ ១០ ប្រការ ។

បាណាតិបាតា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនសម្លាប់សត្វ សម្លាប់ខ្លួនឯងក្តី ប្រើអ្នកដទៃ

ឲ្យសម្លាប់ក្តី ។

២ អទិន្នាទានា វេរមណីសិក្ខាបទំសមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនលួចទ្រព្យគេ លួចខ្លួនឯងក្តី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យលួចក្តី ។

៣ អព្រហ្មចរិយា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនសេពមេថុនក្នុងទ្វារ ៣ ។

៤ មុសាវាទា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិននិយាយកុហក ,ក, និយាយពាក្យខុស ពាក្យមិនពិត ពាក្យស្មាន ។

៥ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណាតមមិនផឹកទឹកស្រវឹង មានទឹកសុរាជាដើម ។

៦ វិកាលភោជនា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនបរិភោគអាហារពេលល្ងាច ។

៧ នច្ចគីតវាទិតវិសូកទស្សនា វេរមណី សិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនស្តាប់ភ្លេងចំរៀងរាំច្រៀង និងរបាំគ្រប់យ៉ាង ។

៨ មាលា គន្ធវិលេបនធារណមណ្ឌន វិភូសនដ្ឋានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនស្អិតស្អាងពងកាយ ដោយគ្រឿងក្រអូបផ្សេងៗ មានពាក់ក្រងផ្កាជាដើម ។

៩ ឧច្ចាសយនមហាសយនា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនដេកលើទីសេនាសនធំខ្ពស់ហួស និងទី-សេនាសនដ៏ប្រសើរលើស ។

១០ ជាតរូប រជតប្បដិគ្គហណា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា តមមិនទទួលកាន់យកនូវមាសនិងប្រាក់ និងមិនត្រេកអរចំពោះមាសនិងប្រាក់ ដែលគេទុកដាក់ដើម្បីខ្លួន ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសីលបារមី ១០ ប្រការនេះ ឲ្យបានល្អប្រពៃតរៀងទៅ ។

កិច្ចដែលប្រព្រឹត្តឲ្យដាច់សីលមាន ១០ យ៉ាង

ដាច់ដោយទ្វារកាយ ៣ គឺ

១ បាណាតិបាត សម្លាប់សត្វដោយខ្លួនឯងក្តី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យ

[illegible]ក្ដី ។

២ អទិន្នាទាន លួចទ្រព្យគេដោយខ្លួនឯងក្ដី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យលួចក្ដី,

៣ កាមេសុ លួចសេពមេថុននឹងប្រពន្ធគេក្ដី នឹងប្ដីគេក្ដី ។

ជាប់ដោយទ្វារវាចាមាន ៤ គឺ

១ មុសាវាទ និយាយពាក្យកុហក ។

២ បេសុញ្ញវាទ និយាយពាក្យញុសញង់បំបែកបំបាក់អ្នកដទៃ

៣ ផរុស្សវាទ និយាយពាក្យទ្រឹងនិយាយពាក្យខុស ។

៤ សម្ពប្បលាវាទ និយាយពាក្យមិនពិតពាក្យស្មាន ។

ជាប់ដោយទ្វារចិត្តមាន ៣ គឺ

១ អភិជ្ឈា គំនិតគិតរកឧបាយយកទ្រព្យអ្នកដទៃមកធ្វើជាទ្រព្យរបស់ខ្លួន ។

២ ព្យាបាទ គំនិតគិតរកឧបាយដឹកនាំអ្នកដទៃ ឲ្យបានដល់នូវសេចក្ដីវិនាស ។

៣ មិច្ឆាទិដ្ឋិ គំនិតគិតខុសសំគាល់ថាជាត្រូវ គំនិតគិតត្រូវសំគាល់ថាជាខុស ។

កម្មបទទាំង ១០ នេះ អ្នករក្សាសីលត្រូវប្រព្រឹត្តកាន់ឲ្យជាប់កុំឲ្យដាច់ កុំឲ្យកន្លងសិក្ខាបទទើបមានសីល ។

លោកឱ្យពរ

អ្នកទាំងឡាយគប្បីរក្សា នូវឧបោសថសីលដែលប្រកបព្រមដោយអង្គទាំង ៨ ប្រការនេះ ឲ្យបានល្អដោយប្រពៃ កុំបីធ្វេសប្រហែសឡើយ ។

សីលេន សុគតឹ យន្តិ អ្នកទាំងឡាយដែលទៅកាន់ស្ថានសួគ៌បាន ក៏ព្រោះសីល ។

សីលេន ភោគសម្បទា អ្នកទាំងឡាយដែលបានបរិបូណ៌ដោយភោគទ្រព្យក៏ព្រោះសីល ។

សីលេននិព្វុតឹយន្តិ អ្នកទាំងឡាយដែលបានទៅកាន់ស្ថាននិព្វាន គឺស្ថានសុខបានក៏ព្រោះសីល ។

ហេតុនេះសប្បុរសទាំងឡាយ គប្បីរក្សានូវសីលឲ្យបានបរិសុទ្ធកុំឲ្យមានសៅហ្មងឡើយ ។

អធិដ្ឋាន ឧបោសថសីល វេលាព្រឹក, ថាថ្ងៃនេះជាថ្ងៃត្រូវរក្សានូវឧបោសថសីលខ្ញុំអញនេះជាអ្នករក្សា នូវឧបោសថសីលកំណត់អស់ថ្ងៃនេះយប់នេះ ។

វិធីវេរសង្ឃទាន គឺវេរភត្តដល់សង្ឃ

ឥមំ សង្ឃភត្តំ បិណ្ឌបាតោ សង្ឃស្ស ទេម ។

តាមព្រះសង្ឃដឹកនាំ ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ សូមវេរនូវ
ចង្ហាន់ភត្តាហារនេះប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ ។ សូត្រ ៣ ដង
ព្រះសង្ឃទទួលថាសាធុ គឺត្រេកអរហើយ

វិធីវេរសង្ឃទាន គឺវេរបច្ច័យ ៤ ដល់សង្ឃ

ឥមំ សង្ឃ ភត្តំ បត្តិ ទាន សង្ឃស្ស ទេម ។

តាមព្រះសង្ឃដឹកនាំ ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយសូមវេរនូវបច្ច័យ ៤
គឺចីវរបច្ច័យ ១ បិណ្ឌបាតបច្ច័យ ១ សេនាសនបច្ច័យ ១ គិ
លានភេសជ្ជបច្ច័យ ១ ប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ ។

សូត្រ ៣ ដង ។

ព្រះសង្ឃទទួលថាសាធុ គឺត្រេកអរហើយ

វិធីវេរកឋិនទាន

ឥមំ ទុស្សំ កឋិនចីវរំ សង្ឃស្ស ទេម ។

តាមព្រះសង្ឃដឹកនាំ ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ សូមវេរនូវសំពត់នេះ
ជាសំពត់ដើម្បីកឋិនចីវរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ ។ សូត្រ ៣ ចប់ ។

វេរគ្រឿងបរិក្ខារកឋិន

យេនម្ហាកំ កឋិនំ គហិតំ កឋិនានិ សំសានិ តស្សេវ ទេម

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយសូមវេរនូវគ្រឿងប
ជាបរិវារនៃកឋិននេះ ប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ ។

សូត្រ ៣ ចប់

វិធីឧទ្ទិសផលទាន

ឥទំ ទានំ ទតមេទានំ អាសវក្ខយាវហំហោតុ

ទាននៃខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ ដែលបានធ្វើហើយនោះ ដើ
ធ្វើឲ្យអស់គ្រឿងអាសវៈ ខ្ញុំសូមកុសលផលទាននេះនាំទៅកាន់សេច
សុខ ដល់ស្ថាននិព្វានហោង ។

ព្រះសង្ឃឱ្យពរ

ឥច្ឆិតំ បត្ថិតំ តុម្ហំ ខិប្បមេវសមិជ្ឈតុ សូមឥដ្ឋផល
គឺផលជាទីគាប់ចិត្ត ដែលអ្នកជ្រះថ្លាហើយ តាំងចិត្តហើយចូលឲ្យបាន
សម្រេចដល់អ្នក ឲ្យបានឆាប់រហ័សទាន់ចិត្ត ។

ចត្តារោធម្មា វឌ្ឍន្តិ អាយុវណ្ណោ សុខំ ពលំ ធម៌ទាំង
៤ ប្រការ គឺអាយុ ១ ពណ៌សម្បុរ ១ សេចក្ដីសុខ ១ កំឡាំង ១
រមែងចំរើនជានិច្ច ដល់អ្នកឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

[illegible]

~~[illegible] ។~~

~~[illegible] សិទ្ធី [illegible] លាភំ [illegible] សុខំ ពលំ សិរី~~

~~[illegible] វណ្ណោ [illegible] ជីវសិទ្ធិ [illegible] ។~~

~~[illegible] ។~~

អាយុវឌ្ឍនកោ សេចក្តីចំរើនដោយអាយុ ១

ធនវឌ្ឍនកោ សេចក្តីចំរើនដោយ~~ទ្រព្យសម្បត្តិ~~ [illegible] ១

សិរីវឌ្ឍនកោ សេចក្តីចំរើនដោយ~~សិរីសួស្តី~~ [illegible] ១

យសវឌ្ឍនកោ សេចក្តីចំរើនដោយ~~យសសក្តិ~~ [illegible] ១

ពលវឌ្ឍនកោ សេចក្តីចំរើនដោយកំឡាំង ១

វណ្ណវឌ្ឍនកោ សេចក្តីចំរើនដោយពណ៌សម្បុរ ១

សុខវឌ្ឍនកោ សេចក្តីចំរើនដោយសុខស្រួលល្អ ១

លោកសព្វទា សូមឲ្យមានដល់អ្នកឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

វិធីបង្សុកូល

អចិរំ វតយំ កាយោ បឋវឹ អធិសេស្សតិ

ឆុឌ្ឌោ អបេតវិញ្ញាណោ និរត្ថំវ កលិង្គរំ

កាយនេះនឹងមិនយូរប៉ុន្មានឡើយ នឹងដេកសន្តឹកនៅលើផែនដី កាយនេះដែលមានវិញ្ញាណប្រាសចេញហើយ ជាកាយស្តូកស្តឹងដូចជាអង្កត់អុស រកប្រយោជន៍គ្មាន ។

អាយុ ឧស្មា ច វិញ្ញាណំ យទាកាយំ ជហន្តិមំ
អបវិទ្ធោ តទា សេតិ និរត្ថំវ កលិង្គរំ

អាយុក្តី ភ្លើងធាតុក្តី វិញ្ញាណក្តី រមែងលះបង់នូវកាយនេះ ក្នុងកាលណា កាយនេះត្រូវគេបោះបង់ចោល រមែងដេកស្តូកស្តឹងដូចជាអង្កត់អុស រកប្រយោជន៍គ្មាន ។

អនិច្ចា វត សង្ខារា ឧប្បាទវយធម្មិនោ
ឧប្បជ្ជិត្វា និរុជ្ឈន្តិ តេសំ វូបសមោ សុខោ

បុណ្យបាបទាំងឡាយមិនទៀងមែនពិតមានកិរិយាកើតឡើងហើយ មានការវិនាសទៅវិញជាធម្មតា ដឹកនាំឲ្យកើតឡើងហើយ ដឹកនាំឲ្យស្លាប់ឡប់ទៅវិញ បើលះបុណ្យបាបទាំងនោះចេញបាន ទើបបាននាំមកនៅសេចក្តីសុខ ។

សូត្រចូលវស្សា

ឧកាស ឥមស្មឹ វិហារេ ឥមំ តេមាសំ វស្សំ ឧបេមិ

សូត្រចេញវស្សា

ឧកាស សង្ឃម្ភន្តេ បវារេមិ ទិដ្ឋេន វា សុតេន វា

ចាំសញ្ញាយខា ខនន្តុមំ អាយស្មន្តោ អនុកប្បំ ឲមាធាយ

ធស្សន្តោបដិករិស្សាមិ (៣ ចប់) ។

ចូលវស្សាបរិសុទ្ធត្រូវបានអានិសង្ស ៥

ចូលវស្សាបរិសុទ្ធប្រកបដោយអង្គ ៤ គឺ

១- ត្រូវចូលវេជ្ជវក្បៀន,

២- ត្រូវចូលឲ្យគ្រប់ ៣ ខែ,

៣- ត្រូវរក្សាសីលឲ្យជាប់ កុំឲ្យដាច់ កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិ ឲ្យ
កាន់គ្រណមតាមសិក្ខាបទគ្រប់ទាំងអស់

៤- កាន់គ្រណមគ្រប់ ៣ ខែ ហើយមានសីលបរិសុទ្ធ គឺមាន
វស្សាបរិសុទ្ធ ត្រូវបានអានិសង្ស ៥

សំដែងពីអានិសង្ស ៥

១ **បឋមកឋិន** ភិក្ខុចេញវស្សាហើយ ទុកអតិរេកចីវរបាន ១ ខែ បើលើសពី ១ ខែទៅ អតិរេកចីវរនោះជានិស្សគ្គីយ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ បាចិត្តិយ ។

បើបានអនុមោទនាកឋិនហើយ ទុកបាន ៥ ខែ គឺពី ១ រោចខែ [illegible]ដល់ថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែផល្គុនមិនត្រូវអាបត្តិ គឺសំពត់ដែលមិនវិកប្ប

មិនបានអធិដ្ឋាន ហៅថាអតិរេកចីវរ ។

២ ទុតិយកឋិន ភិក្ខុចេញវស្សាហើយ នៅប្រាសត្រៃចីវរបាន ១ ខែ បើលើសពី ១ ខែទៅត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ បើបានអនុមោទនាកឋិនហើយ នៅប្រាសចីវរបាន ៥ ខែ គឺពីថ្ងៃ ១ រោចខែអស្សុជ ដល់ថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែផល្គុណ មិនត្រូវអាបត្តិ ។

៣ តតិយកឋិន ភិក្ខុចេញវស្សាហើយ គឺសំពត់បានក្រៅចីវរកាលកើតឡើងដល់ភិក្ខុ ភិក្ខុបានហើយមានបំណងនឹងធ្វើចីវរ តែសំពត់នោះខ្វះធ្វើមិនគ្រាន់ បើមានបំណងថានឹងរកថែមទៀត គប្បីទុកសំពត់នោះបានត្រឹម ១ ខែ បើទុកឲ្យហួសពី ១ ខែទៅ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ បើបានអនុមោទនាកឋិនហើយ ទុកបានដល់ថ្ងៃពេញបូណ៌មីខែផល្គុន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

៤ អច្ចេកចីវរ នៅខ្វះ ១០ ថ្ងៃទៀតដល់ថ្ងៃបវារណា គឺតាំងពីថ្ងៃ ៥ កើតខែអស្សុជ ទៅដល់ថ្ងៃពេញបូណ៌មី បើមានទាយកគេចង់វេរ និងប្រគេនសំពត់ចំណាំវស្សាដល់ភិក្ខុ ភិក្ខុគប្បីទទួលទុកបានពីថ្ងៃចេញវស្សាទៅបាន ១ ខែ បើទុកឲ្យលើសទៅត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ បើបានអនុមោទនាកឋិនហើយ ទុកបាន ៥ ខែ រហូតដល់ពេញបូណ៌មីខែផល្គុន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

៥ សាសង្ក ភិក្ខុទៅចាំវស្សាទីសេនាសនក្នុងព្រៃ ដែលជាទីប្រកបដោយភ្ញៀស ដោយភ័យ លុះចេញវស្សាហើយ នៅរវាងកត្តិកមាស ១ ខែ បើត្រូវការនឹងទុកត្រៃចីវរណាមួយក្នុងស្រុកនោះ ត្រូវទុកបានត្រឹម ១ ខែ កាលបើមានហេតុនឹងចេញចាកទៅពីនោះ ត្រូវនៅប្រាសចាកចីវរនោះបាន ៦ យប់ បើនៅប្រាសចាកឲ្យហួសពី ៦ យប់ទៅ ត្រូវនិស្សគ្គីយបាចិត្តិយ ។

បើបានអនុមោទនាកឋិនហើយ នៅប្រាសចាកចីវរនោះបាន ៥ ខែ គឺតាំងពីថ្ងៃ ១ រោចខែអស្សុជដល់ថ្ងៃបូណ៌មីខែផល្គុន មិនត្រូវអាបត្តិ ។

ចប់អានិសង្ស ៥

តទៅសំដែងក្នុងធម៌ អរិយសច្ច

អរិយសច្ច ៤

ទុក្ខ អរិយសច្ច ១

សមុទយ អរិយសច្ច ១

និរោធ អរិយសច្ច ១

មគ្គ អរិយសច្ច ១

ឈ្មោះថា អរិយសច្ច ព្រោះជាសេចក្តីពិត នៃព្រះអរិយជាម្ចាស់ ព្រះអង្គត្រាស់សំដែងធម៌ ធម្មចក្រនោះទ្រង់សំដែងញែកចេញជា

ញាណ ៣ ប្រការគឺ សច្ចញ្ញាណ ១ កិច្ចញ្ញាណ ១ កតញ្ញាណ ១

សច្ចញ្ញាណទី ១ គឺប្រាជ្ញាញាណត្រាស់ដឹងច្បាស់នូវអរិយសច្ចទាំង៤ (ដឹងច្បាស់កងកងទុក្ខ អរិយសច្ច នេះបានផលទុក្ខ ១២ កង

កងទី ១ **ជាតិទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះជាតមិនទៀង នេះតែប្រែប្រួលផ្លាស់ប្តូរ ម្តងកើតជាទេវតា ម្តងកើតជាមនុស្ស ម្តងកើតជាសត្វតិរច្ឆាន ម្តងកើតជាអសុរកាយ ម្តងកើតជានរក ម្តងកើតជាប្រេត មិនទៀងទេ ។

កងទី២- **ជរាទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះនេះតែចាស់គ្រាំគ្រាទ្រុឌទ្រោមទៅ ។

កងទី៣- **ព្យាធិទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះនេះតែឈឺ ម្តងឈឺក្តៅ ឈឺត្រជាក់ ឈឺប្រមុះ ឈឺមាត់ ឈឺសព្វពង្កាយ ម្តងឈឺនេះ ម្តងឈឺនោះគ្មានទំនេរ ។

កងទី៤- **មរណទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះតែស្លាប់បាត់បង់ទៅ ។

កងទី ៥- **សោកទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះនេះតែសោក ប្រុសសោករកស្រី ស្រីសោករកប្រុស ។

កងទី៦ **បរិទេវទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះនេះតែយំស្រែកចេញទឹកភ្នែកទឹកសម្បោរ ដោយព្រាត់ប្រាស ជីដូនជីតា ឪពុកម្តាយបងប្អូនកូនចៅញាតិសន្តាន ដែលបែកចាកស្លាប់បាត់បង់ទៅ ។

កងទី៧- **ទោមនស្សទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះសេចក្តីតូចចិត្ត ថ្នាក់ថ្នាំងចិត្ត និង អ្នកដទៃគេធ្វើឲ្យតូចចិត្ត ថ្នាក់ថ្នាំងចិត្ត

កង់ទី ៨ **សោមនស្សទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះចេះតែត្រេកអរនឹងបាប ។

កង់ទី ៩ **ឧបាយាស្សទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះកើតចង្អៀតចង្អល់គាំងគឹងក្នុងចិត្តគិតអ្វីមិនលេច ។

កង់ទី ១០ **អប្បិយេហិសម្បយោគទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះបានរបស់មកមិនគាប់ចិត្ត ដូចជាបានប្រពន្ធកូនដែលប្រដៅមិនបានជាដើម ។

កង់ទី ១១ **បិយេហិសម្បយោគទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះ បានរបស់មកគាប់ចិត្ត ដូចជាប្រពន្ធកូនដែលប្រដៅបានដូចចិត្ត តែប្រពន្ធកូននោះមានគ្រោះថ្នាក់ មានឈឺស្លាប់ជាដើម ។

កង់ទី ១២ **យម្បិច្ឆំនលភតិតម្បិទុក្ខ** ទុក្ខព្រោះសំខារ គឺសសំខារិកធម៌អសំខារិក សសំខារិកជាកុសល អសំខារិកជាអកុសល កុសលជាតួបុណ្យ អកុសលជាតួបាប គឺបុណ្យបាបទាំងពីរដឹកនាំឲ្យកើត នាំឲ្យចាស់ នាំឲ្យឈឺ ~~នាំឲ្យឈឺ~~ នាំឲ្យស្លាប់ នាំឲ្យកើតទុក្ខទាំង ១២ កង់នេះ ។

សច្ចញាណទី ២ គឺបញ្ញាញាណដឹងច្បាស់ក្នុងសមុទយអរិយសច្ចនោះ គឺដឹងច្បាស់នូវតណ្ហាក្នុងភពបី មាន ១០៨ ។

តណ្ហាក្នុងកាមភពមាន ៣៦ គឺ

ប្រាថ្នាចង់បាន

រូបល្អ ១ រូបអាក្រក់ ១

សំឡេងពីរោះ	១	សំឡេងមិនពីរោះ	១
ក្លិនក្រអូប	១	ក្លិនស្អុយ	១
រសឆ្ងាញ់	១	រសមិនឆ្ងាញ់	១
កាយរឹង	១	កាយទន់	១
របស់គាប់ចិត្ត	១	របស់មិនគាប់ចិត្ត	១

បូករួមត្រូវជា ១២

អតីតមាន ១២

អនាគតមាន ១២ រួមត្រូវជា ៣៦

បច្ចុប្បន្នមាន ១២

តណ្ហាក្នុងរូបភពទាំង ៣៦ គឺ

ប្រាថ្នាចង់បានក្នុង

	បីតិ	១
បឋមជ្ឈានមាន ៣ គឺ	សុខ	១
	ឯកគ្គតា	១
	បីតិ	១
ទុតិយជ្ឈានមាន ៣ គឺ	សុខ	១
	ឯកគ្គតា	១

បីតិ ១

តតិយជ្ឈានមាន ៣ គឺ សុខ ១

ឯកគ្គតោ ១

រូប ១

ប្រាជ្ញាចង់បាន សំឡេង ១

អាយុ ១

បូករួមត្រូវជា ១២

អតីតមាន ១២

អនាគតមាន ១២ រួមត្រូវជា ៣៦

បច្ចុប្បន្នមាន ១២

តណ្ហាក្នុងអរូបភពមាន ៣៦ គឺ

ប្រាជ្ញាចង់បានក្នុងអរូបឈាន ៤

១ អាកាសាណញ្ចាយតន ឯកគ្គតា ១

ឧបេក្ខា ១

ទិង់អប្បនាក្នុងអាកាសទទេ ១

២ វិញ្ញាណញ្ចាយតន ឯកគ្គតា ១

ឧបេក្ខា ១

ទិង់អប្បនាវិញ្ញាណមិនមានទីបំផុត ១

៣ អកិញ្ចញ្ញាយតន ឯកគ្គតា១

ឧបេក្ខា ១

និងអប្បនាគ្មីៗ ១ៈ១ ទាំងអស់ ១

៤ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតន ឯកគ្គតា១

ឧបេក្ខា ១

និងអប្បនាមាននៅដោយល្អិត ១

បូករួមត្រូវជា ១៦

អតីតមាន ១២

អនាគតមាន ១២ រួមត្រូវជា ៣៦

បច្ចុប្បន្នមាន ១២

តណ្ហាក្នុងកាមភពមាន ៣៦

តណ្ហាក្នុងរូបភពមាន ៣៦

តណ្ហាក្នុងអរូបភពមាន ៣៦

បូករួមទាំងអស់ត្រូវជា ១០៨

សច្ចញ្ញាណទី ៣ ញាណដឹងច្បាស់ក្នុងនិរោធ អរិយសច្ចនោះ

គឺប្រាជ្ញាញាណដឹងច្បាស់ក្នុងស្ថាននិព្វាន

ថាស្ថាននិព្វានជាស្ថានទៀង

ថាស្ថាននិព្វានជាស្ថានពិត

៣. ស្ថាននិព្វានជាស្ថានសុខក្សេមក្សាន្ត

ដែលជាស្ថាននិព្វានជាស្ថានទៀងនោះ ព្រោះមិនមានប្រែប្រួលផ្លាស់ប្ដូរទេ គឺនៅទៀងជានិច្ច

ដែលថាស្ថាននិព្វានជាស្ថានទិព្វនោះ ព្រោះមិនមានបាក់បែក មិនមានពុកផុយ គឺគង់នៅថិតថេរជាធម្មតា

៤. ដែលថាស្ថាននិព្វានជាស្ថានសុខក្សេមក្សាន្តនោះ ព្រោះអ្នកដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ បានទៅនៅស្ថាននិព្វាននោះ គឺមិនមានចាស់ មិនមានឈឺ មិនមានស្លាប់

ព្រោះបានរូបទិព្វ បានភ្នែកទិព្វ បានត្រចៀកទិព្វ បានគង់នៅជានិច្ចកាល បានសុខសប្បាយយ៉ាងក្រៃលែង ។

សច្ចញាណទី ៤ ញាណដឹងច្បាស់ក្នុងមគ្គ អរិយសច្ចនោះ គឺប្រាជ្ញាញាណដឹងច្បាស់នូវផ្លូវប្រតិបត្តិត្រង់ ទៅតាមអដ្ឋង្គិកមគ្គ ៨ គឺ ១ សម្មាទិដ្ឋិ ២. សម្មាសង្កប្ប ៣ សម្មាវាចា ៤ សម្មាកម្មន្ត ៥ សម្មាអាជីវ ៦ សម្មាវាយាម ៧ សម្មាសតិ ៨ សម្មាសមាធិ ។

១ សម្មាទិដ្ឋិ បញ្ញាយល់ត្រូវ ឃើញត្រូវ បញ្ញាយល់ត្រូវ យល់ថាត្រូវលះបុណ្យបាបដែលកើតឡើងហើយ ១ យល់ថាត្រូវលះបុណ្យបាប ដែលមិនទាន់កើត មិនឲ្យកើតឡើង ១ យល់ថាត្រូវ

ធ្វើកម្ម ដែលមិនទាន់កើតឲ្យកើតឡើង ១ យល់ថាត្រូវធ្វើកម្មដែលកើតឡើងហើយឲ្យចំរើនឡើង ១ ។

បញ្ញាឃើញត្រូវ គឺឃើញនូវស្ថាននិព្វានថាជាស្ថានទៀង ស្ថានចិរ ស្ថានសុខក្សេមក្សាន្ត ។

២ សម្មាសង្កប្ប ត្រិះរិះត្រូវ គឺត្រូវ

ត្រិះរិះ រកហេតុ រកបច្ច័យ

ត្រិះរិះ រកហេតុ ដែលឲ្យកើតទុក្ខ ១

ត្រិះរិះ រកបច្ច័យ ដែលឲ្យកើតសំខារ ១

ត្រិះរិះ ដល់ស្ថាននិព្វាន ១

ត្រិះរិះ នឹងទៅរកស្ថាននិព្វាន ១

៣ **សម្មាវាចា** ពាក្យត្រូវគឺពាក្យពិតមាន ៦ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយ មានសីលវិសុទ្ធិជាដើម មានញាណទស្សនវិសុទ្ធិជាទីបំផុត

គឺ ១ និយាយពីធ្វើសីលឲ្យបរិសុទ្ធ

២ និយាយពីធ្វើចិត្តឲ្យបរិសុទ្ធ

៣ និយាយពីធ្វើទិដ្ឋិឲ្យបរិសុទ្ធ

៤ និយាយសេចក្តីពិតឲ្យផុតសេចក្តីសង្ស័យ

៥ និយាយពីធ្វើមគ្គផល ឲ្យបានបរិសុទ្ធ

៦ និយាយពីធ្វើសេចក្តីប្រតិបត្តិឲ្យបានបរិសុទ្ធ

៧ និយាយពីធ្វើញាណទាំង ១០ ឲ្យបានបរិសុទ្ធ

៤ សម្មាកម្មន្ត ការងារត្រូវ គឺត្រូវចំរើន សមាធិភាវនា និង វិបស្សនាភាវនា

សមាធិភាវនា បានដល់ឧបចារសមាធិ និង អប្បនាសមាធិ ឧបចារសមាធិជាការមារបរជិតនឹងបានឈាន អប្បនាសមាធិជារូបាវចរ និងអរូបាវចរ ដែលបានឈានហើយ ។

វិបស្សនាភាវនា បានដល់វិបស្សនាញាណ ១០

៥ សម្មាអាជីវ ចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ គឺត្រូវវៀរអានេសន ២១ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ហាម អានេសន ២១ នោះ គឺបាបកម្ម ១៤ បាបកម្ម ៥ និងធ្វើពេទ្យ ១ ធ្វើហោរ ១ ។

៦ សម្មាវាយាម ព្យាយាមត្រូវគឺត្រូវព្យាយាមលះបាបកម្ម ១៤ និងអកុសលចិត្ត ១២ ដែលកើតឡើងហើយ ព្យាយាមលះអកុសលចិត្ត ដែលមិនទាន់កើតមិនឲ្យកើតឡើង ១ ។

ព្យាយាមបំពេញមគ្គផល ដែលមិនទាន់កើតឲ្យកើតឡើង ១ ព្យាយាមបំពេញមគ្គផលដែលកើតឡើង ហើយឲ្យចំរើនឡើង ១ ។

៧ សម្មាសតិ រលឹកត្រូវគឺត្រូវរលឹកដល់ជាតិកំណើត ដែលខ្លួនបានកើតពីជាតិមុន ១

ត្រូវរលឹកដល់សេចក្តីទុក្ខ និង សេចក្តីស្លាប់ [illegible] ១

ត្រូវលើកដល់ស្ថាននិព្វាន ដែលជាស្ថានមិនស្លាប់ ១

ត្រូវលើកដល់សតិបដ្ឋាន គឺត្រូវចំរើនក្នុងសតិបដ្ឋានបួន ១

៨ សម្មាសមាធិ ដំកល់ចិត្តត្រូវ គឺត្រូវធ្វើបញ្ញាឲ្យបានបរិសុទ្ធ បញ្ញាបរិសុទ្ធ ត្រូវចំរើនក្នុងវិបស្សនាញាណ ៩ ។

ញាណទី ២] កិច្ចញាណ គឺប្រាជ្ញាញាណដឹងច្បាស់ អរិយសច្ចតាំង ៤ ញាណដឹងច្បាស់ជាទុក្ខ ១២ ក្នុងនេះ ស ដល់ព្រះអរិយបុគ្គល គប្បីកំណត់កំណត់ដឹងយកជាអារម្មណ៍ ហ លះបង់ចេញ ។

សមុទយសច្ច

~~សមុទយសច្ច~~ ២ គឺតណ្ហាក្នុងភពទាំង ១០៨ នេះ ស គួរដល់ព្រះអរិយបុគ្គល គប្បីលះបង់ចេញ ។

៣ និរោធសច្ច គឺស្ថាននិព្វានដែលជាស្ថានទៀង ស្ថ ទុក្ខ ស្ថានសុខក្សេមក្សាន្តនោះ សមគួរដល់ព្រះអរិយបុគ្គល គប ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ក្នុងខន្ធសន្តាន ។

៤ មគ្គសច្ច គឺអដ្ឋង្គិកមគ្គ ៨ ដែលជាផ្លូវត្រង់ទៅកាន់ស និព្វាននោះ សមគួរដល់ព្រះអរិយបុគ្គល គប្បីប្រតិបត្តិឲ្យមាំទាំដោយ ប្រពៃ កុំបីធ្វេសឡើយ ។

ញាណទី ៣ កតញ្ញាណ គឺប្រាជ្ញាញាណដឹងច្បាស់ក្នុង អរិយសច្ចតាំង ៤ ដ៏សម្រេចហើយ

១ **ទុក្ខសច្ច** គឺខន្ធទាំង ១៦ គឺនេះ អាត្មាអញបានកំណត់ ...ជាអារម្មណ៍ រួចបានលះបង់ចេញស្រឡះហើយ ។

២ **សមុទយសច្ច** គឺតណ្ហាក្តីភពមាន ១០៨ នេះ អាត្មាអញបានលះបង់ចេញស្រឡះហើយ ។

៣ **និរោធសច្ច** គឺស្ថានទិព្វ ដែលជាស្ថានទៀង ស្ថានទិព្វ ស្ថានសុខក្សេមក្សាន្តនោះ អាត្មាអញបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ក្នុងខ្លួន ...ខ្លួនហើយ

៤ **មគ្គសច្ច** **គឺអដ្ឋង្គិកមគ្គ ៨** ដែលជាផ្លូវត្រង់ទៅកាន់ស្ថានទិព្វ អាត្មាអញ បានប្រតិបត្តិ ម៉ត់ចត់ត្រឹមត្រូវប្រាកដហើយ ។

ចប់ញាណ ៣ ។

បភេទវិបស្សនាមាន ៤ គឺ

វិសុទ្ធិបភេទ ១ វិមោក្ខបភេទ ១

អរិយបភេទ ១ សមាបត្តិបភេទ ១

កិច្ចដែលត្រូវប្រតិបត្តិ

តាមផ្លូវ **អដ្ឋង្គិកមគ្គ** ៨ ត្រូវប្រតិបត្តិក្នុងវិសុទ្ធ ៧ ប្រការបភេទទី ១

វិសុទ្ធ ៧ ប្រការ គឺ

* វិសុទ្ធិទី ១ ធ្វើសីលឲ្យបរិសុទ្ធ គឺត្រូវសង្រួមរក្សានូវសីលទាំង ៤ ឲ្យស្អាតបរិសុទ្ធ

១ បដិមោក្ខសំវរសីល ៗ ត្រូវប្រតិបត្តិសង្រួមតាមបដិមោក្ខ គឺមិនឲ្យកន្លងសិក្ខាបទទាំង ២២៧ ដែលព្រះពុទ្ធបញ្ញត្តទុកមក ។

២ ឥន្ទ្រិយសំវរសីល ៗ ត្រូវប្រតិបត្តិសង្រួមរក្សាឥន្ទ្រិយទាំង ៦ គឺសង្រួមភ្នែក ត្រចៀក ច្រមុះ មាត់ កាយ ចិត្ត កុំឲ្យភ្លេចសតិ ។

៣ អាជីវបារិសុទ្ធិសីល ៗ ត្រូវប្រតិបត្តិសង្រួមចិញ្ចឹមជីវិតដោយសុចរិត គឺមិនធ្វើអនេសនៈ ២១ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ហាម

អនេសនៈ ២១ នោះគឺ ជាបកម្ម ១៦ បាបកម្ម ៤ ដើម ធ្វើពេទ្យ ១ ធ្វើឈ្មួញ ១ ប្រាថ្នាលាភ ។

៤ បច្ច័យសន្និស្សិតសីល ៗ ដែលអាស្រ័យដោយបច្ច័យ គឺត្រូវមានសតិបច្ចវេក្ខណពិចារណាមុន ទើបបរិភោគនូវបច្ច័យ ៤ ជាខាងក្រោយ ។

វិសុទ្ធិទី ២ ធ្វើចិត្តឲ្យបរិសុទ្ធ ចិត្តបរិសុទ្ធនោះ បានដល់សមាធិ ៦ យ៉ាង គឺ

១ ឧបចារសមាធិ ដែលជាឧបចារៈ ជិតនឹងបានឈាន ១ ។

២ អប្បនាសមាធិ ជារូបាវចរ និង អរូបាវចរ ដែល
...បានហើយ

វិសុទ្ធិទី ៣ គឺធ្វើទិដ្ឋិឲ្យបានបរិសុទ្ធ ទិដ្ឋិបរិសុទ្ធដោយបញ្ញាជា
គ្រឿងឃើញ គឺបញ្ញាពិចារណាឃើញលក្ខណ និងកិច្ចនិងបច្ចុប្បដ្ឋាន គឺ
...និងបទដ្ឋាន គឺហេតុជិតនៃនាមនិងរូបដែលមានសភាពកើតនិងរលត់ ៗ

បញ្ញាជាគ្រឿងឃើញ គឺ សម្មាទិដ្ឋិឃើញខ្សែស្ពានទិញ្ញាណជាស្ពាន
គ្រឿង

បញ្ញាពិចារណាឃើញលក្ខណ គឺឃើញអនិច្ចលក្ខណ ១ មិនទៀង
...ទូរសំខារ ៗ

ឃើញទុក្ខលក្ខណហេតុដែលឲ្យកើតទុក្ខជាគួរតណ្ហា ៗ

ឃើញអនត្តលក្ខណៈមិនមានខ្លឹមសារជាគួរអវិជ្ជា ៗ

និងកិច្ចនិងបច្ចុប្បដ្ឋាន គឺ និងអស់ឆ្ងល់ទៅរកទីកន្លែងបើសិនចិត្ត ៗ

គឺផលនិងបទដ្ឋាន គឺ និងបានដឹងថាចិត្តនៅក្នុងតួតអវិជ្ជា ៗ

ហេតុជិតនៃនាមនិងរូប ដែលមានសភាពចំណែកនាមជាគួរអវិជ្ជា ចំ
ណែករូបជាគួតណ្ហា កើតនិងរលត់ កើតគឺកើតទាំងរូបទាំងនាម រលត់គឺ
រលត់នៃរូប នាមនៅមិនទាន់រលត់ ៗ

វិសុទ្ធិទី ៤ កង្ខាវិតរណវិសុទ្ធិ បរិសុទ្ធដោយបញ្ញាជាហេតុឆ្លង
...នៅសេចក្តីសង្ស័យ បញ្ញាពិចារណាឃើញ បច្ច័យនៃនាមនិងរូបជា